

своя капиталъ, вложенъ въ банкитѣ. Тѣ не знаятъ, че ще дойде денъ, когато парата ще се обезцени толкова много, че съ милиони не ще могатъ да си пригответъ единъ обѣдъ.

„Призовете ги на сватба!“ Съвременните хора, добри и лоши, сѫ повикани вече на сватба, да участватъ съ своите нови, сватбарски дрехи. Сватбарските дрехи представляватъ знанието, което днесъ се придобива. Новото знание ще дойде за онѣзи, които любятъ Господа. Това знание ще освободи човѣчеството отъ ограниченията, въ които се намира. При тѣзи условия човѣкъ ще придобие всичко, каквото желае. Той ще има синъ и дъщеря, каквото желае; той ще има жена, каквато желае; той ще има приятель и учителъ, каквото желае. Съ една дума, каквото пожелае, ще има. Това означаватъ думитѣ: Преди да попросите нѣщо, ще видите се даде“. Значи, който люби Бога, ще получи благословението Mu, преди да е попросилъ нѣщо отъ Него. Наистина, нѣма по-велико нѣщо за човѣка отъ това, да има Единъ, на когото да разчита въ всички случаи на живота си. Той знае, че при всички изпитания този Единиятъ ще му проговори: Не бой се, азъ съмъ съ тебе. Когато Христосъ чу тия думи, Той каза: „Господи, въ Твоите рѣчи предавамъ духа си“. Сгрѣши ли Христосъ, като предаде духа си въ рѣчетѣ на Бога? Не само че не сгрѣши, но се благослови. Тази е причината, задето днесъ Христосъ служи за образецъ на 500 милиона християни. Единъ денъ тѣ ще тръгнатъ въ Неговия путь съ всички си стремежъ и сила, ще станатъ истински християни. Въ това ще се види силата на Христа. Жертвата, която Христосъ направи за човѣчеството, не може да не даде своя плодъ. Освенъ тия 500 милиона християни има още много, които ще се изявятъ въ бѫдеще. Въ Индия има много християни, които не сѫ се изявили. Много хора има, които сѫ родени християни. На тѣхъ не трѣбва да се казва да вѣрватъ, тѣ сѫ повѣрвали вече, но трѣбва да изявятъ любовта си къмъ Онзи, Който ги е родилъ.

„Идете на кръстопътищата и, колкото намѣрите, призовете ги на сватба“. Нѣкой питатъ: И азъ ли съмъ призовани? Всички хора сѫ призовани на сватба. Нѣкои искатъ доказателства, да се убедятъ че, наистина сѫ призовани, а други не се нуждаятъ отъ доказателства.